

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

41. Quomodo Maximilianus I. Imp viderit dæmonem corporali forma
Martini Lutheri humeris insidentem in comitijs Augustianis prædicens se
mortuo illum multas turbas in toto imperio excitaturum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

stram properaret, sperans per eam se posse effugere & exilire. Verum obstabant illi cancelli ferrei: sicque compulsus est vna nobiscum tantisper inclusus hærere, donec per cancellos ferreos ab edituo nobis esset oblata securis, mihiique ceu iuueni viro tradita, vt ea fo- res effringerem: quod equidem tum conatus sum, & ad effectum perdux. Interca verò visu admirandum erat, vt Lutherus angoribus cor- reptus sursum deorsumque cursitaret, atque instar ouis parturientis hoc illucque fese in- uerteret.

Maximilianus I. Imperator, videt damonem corporali forma Martini Lutheri hume- ris insidentem in Comitiis Augustanis prae- dicens se mortuo illum multas turbas in toto imperio excitaturum.

C A P. X L I.

CVM Maximilianus eius nominis pri- mus Imper. Fœl. recordat. Augustus Vin- delicorum anno 1518. Imperialia Comi- tia, eademque ultima suæ Maiest. instituisset, ac patentibus valuis, vti moris est, pranderet, ingressus est cum multis alijs triclinium prandentis Imperatoris Martinus Lutherus. Maxi- milianus Imper. visum Lutherum cum exa- ctius paulo & diutius intueretur, tandem Ba- ronem ex familia Schéck de Erpach M. Suæ au- licum & pincernam, alloquitur his verbis: Vade & aspicias monachum à vertice capitis, usque ad plantam pedis, & à planta pedis usque

que

que ad verticem capitis diligentissime
videtis referto. Baro Imperatori interrogat
respondit, se monachum cucullia restituere
dolle, quid verò pectori & animo eius in-
at, videre non potuisse. Imperator rursum
dem quibus anteà verbis, mandat Baronum
nachum denuò collustrare. Baro, etiam
rata vice adiret, refert se nihil plus quin
tea, videre posse. Imperator, phrasi sibi fa-
ari regerebat, amore boni Dei, fac que in-
Baro obtemperans, vadensque & rediens
dem sermonem Imperatori (vti supra)
interroganti, repetit. Subiungit protinus
perator: Si tu nihil vidisti nec vides, dic
bi quid ego videam: Video cacodæmonen-
ma corporea humeris istius monachi in-
bantem, & te quidem superstite, me vero
functo, iste monachus, turbas, calamitas
miserias grauiissimas in imperio concili-
Hæc verba ex ore D. Maximiliani audiun-
dam præcipiuus Germaniæ Princeps, sena-
ris, cuius nomen consulto præterimus, quoniam
ipso tempore mensæ Imperatoris cum aliis
Principibus, Comitibus, Baronibus & No-
libus astirrit. Iste verò Princeps hæc veram
cötigisse, filio suo retulit. Qui filius princeps
& hæres hæc omnia & singula duobus pri-
pū, Electorū, Cōfiliarijs, primarijs, fideliter
recēsunt, quæ vtrūq; probè nouimus, alterius
illorū adhuc superstes, hæc & voce & scripto
nobis communicauit. Non absimile est, quod

LIBER VII.

857

referat VVilhelmus Bibliothecarius libr. 3. de
gestis Anglorum: cùm in extremis positum E.
piscopum Carnotensem Fulbertum multi vi-
sitarent, & ædium capacitas vix confluenti-
bus sufficeret, ille inter oppositas ceteras o-
culo longè cōspicatus Berengarium, nisu quo *Diabolus Be-*
valuit expellendum indicauit, protestatus, im- *rengario aſſi-*
manem dæmonē prop̄ ipsum consistere, mul- *ſtere vijus,*
toſq; ad eum sequendum blandiente manū, &
illice anhelitu corrumpere.

De puella dæmoniaca quæ Augusta Vindeli-
corum Lutheranæ doctrina praconibus ad
exorcizandum oblatæ, illisq; nihil profici-
entibus, tandem à Catholico Parocho libe-
rata est.

C A P. X L I I .

I N Diui Georgij suburbio Augustæ Vinde-
licorum habitauit anno Dominicæ Incar-
nationis 1563. quidam ciuis Michael Rossi-
mannus Textor, qui habuit filiam Annam no-
mine, annum agentem vigesimum, quæ in mē-
se Martio eiusdem anni, nocte à dæmonे sol-
licitabatur ut fese ei dederet, nec diu post ve-
luti mentis quandam impotentiam præ se fer-
re videbatur, Paulò post diabolus in specie te-
rrimè ac atræ felis in vaporarium proruit,
multis ibidem cum eadem Anna presentibus.
Porrò ipsa Anna iam antea, ac deinceps mani-
festè à dæmone obfessa apparuit. Qui etiam
miris & horrendis modis eam affixit, adeò ut
iamnunc eam abrepturus & ad inferos aue-

Tt Etu-